

Θερμώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται από Συντακτικήν Έπιτροπήν

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Λεωχάρους 6 — Τηλ. 22.540 και 53.360

ΕΤΟΣ Θ'
Αριθμός φύλλου 96 — 97

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ ΚΥΘΝΟΥ ΚΑΙ ΤΑ

“ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ,”
ΕΥΧΟΝΤΑΙ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΘΕΡΜΙΩΤΕΣ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1958

1958

“Ένας χρόνος ακόμα πέρασε. Καλός ή κακός, πονεμένος ή χαρούμενος, μάς άφησε πιά και κύλισε μέσ’ τὸ παρελθόν. Στὴν ζωὴ τὴν δική μας, μὰ καὶ μέσ’ τὴν ἱστορία τοῦ κόσμου δὲν ἔχ’ τὸν ξαναπαντήσουμε. (Ὅπως κι’ ἂν ἦταν, ἔτι κι’ ἂν ἦταν ἔφυγε, πάη. Ἴσως ὁ νοσταλγὸς νὰ τὸν ξαναθυμῇ, μὰ ὅπως κι’ ἂν τὸ κάνη δὲν θάναί πιά ζωὴ. θάναί μιὰ ἀνάμνηση. Μπροστά μας, γεμάτος νειάτα κι’ ἀπαιτήσεις ἀνοίγεται ὁ καινούργιος χρόνος. Ἐνῶς χρόνος πὺ μαζὺ του θὰ παλαύσουμε γιὰ τὴν πρόδόν μας. Αὐτὸς προόδεψε ἀριθμητικά. Ἐμεῖς θὰ προσδέσουμε κοινωνικά, οἰκογενειακά, ὁλικά.

Στὴν πρόδο αὐτὴ εὐχονται νὰ συμβάλουν καὶ τὰ «Θερμώτικα Νέα» πὺ σὰν τὸν πιδ πιστὸ φίλο, μαζὺ σας θὰ ζήσῃ χαρὲς καὶ λύπες, πόνους καὶ εὐτυχία.

Μέσα στὰ ἡμιτελῆ ἔργα πὺ ἄφησε κληρονομιά τὸ 1957, πολλὰ θὰ τελειώσουν. κι’ ἄλλα θὰ πάρουν τὴν σειρά τους στὴν δημιουργία μέχρις ὅτου ἐξαντληθοῦν τὰ σκαλοπάτια τοῦ αἰώνιου Γολγοθᾶ μας.

Ἀπὸ ἐμᾶς θὰ ἐξαρτηθῇ ἂν ὁ καινούργιος χρόνος ἴσως ἂν ἔχῃ ἄγχιους ἢ χρόνος εὐτυχίας.

Μιὰ εὐχὴ ἄς ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ χεῖλη μας πρὸς τὸν ὑπέρτατο δημιουργό.

Τὸ 1958 νάναί εὐτυχισμένο.

ΕΛΠΙΔΕΣ

Ἐάν σὸ σημείωμα τοῦτο, ἀρχίζω μὲ τὴν λέξιν ἐλπίδα, τὸ πράττω, γιατί οφείλω νὰ ὁμολογήσω, πὺς πιστεύω ἀκράδαντα, ὅτι πολὺ σύντομα θὰ ἰδοῦμε πραγματοποιημένη τὴν πιδ μεγάλην ἐλπίδα τὸν μελὼν τοῦ Πατριωτικοῦ μας Συνδέσμου, δηλαδή, τὴν ἀποκτικὴν ἰδιόκτητην Στέγην αὐτοῦ.

Καὶ τὸ λέγω αὐτό, διότι λόγοι σοβαροὶ θὰ μᾶς ὠθήσουν νὰ λάβωμεν τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, πολὺ σύντομα.

Δὲν πιστεύω νὰ παρεξηγηθῶ ἂν τολμῶ τὴν ὑπόμνησιν μιᾶς παληᾶς προτάσεώς μου—τὴν πρότασιν τῆς Θερμώτικης Γωνιάς—ὅπως παρεξηγήθησαν ἐκείνα πὺ ἔγραφα ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς ἀναπητῆς μας γενετῆρας, περὶ τῆς προγραμματίσεως τοῦ δρό-

μου Δρυοπίδος—Κανάλλας.

Ἀλλὰ πρὶν προχωρήσω περισσότερο, ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀνοίξω μιὰν μικρὴν παρένθεσιν καὶ νὰ ἐξηγήσω ὅτι, ὅταν ἔγραφα τὴν φράσιν «ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος καὶ τῆς ἔδρας» δὲν εἶχα σκοπὸν νὰ θεῶ οὐδένα. Ἀπλοῦστατα, ἔκανα ἐκκλησίαν πρὸς τὰ πατριωτικά αἰσθήματα ὅλων ἐκείνων τὸν ἀνδρῶν, πὺ θὰ τοὺς ἦτο δυνάτην, νὰ ὁμιλήσουν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος καὶ τῆς ἔδρας, πρὸς ἀναψηλάφισιν τοῦ ζητήματος ἐκείνου, διότι εἶχον προσέξει τὴν ἐσφαλμένην πορείαν αὐτοῦ. Κάθε ἄλλη λοιπὸν ἐρμηνεία τοῦ ἄρθρου ἐκείνου ἀπεῖχε πολὺ τοῦ πραγματικοῦ νοήματος αὐτοῦ. Ἐπειδὴ λοιπὸν μὲ διακρίνει τὸ θάρρος τῆς γνώμης, τολμῶ (Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΜΑΣ

ΤΑ ΚΑΛΛΑΝΤΑ

Τὴν παραμονὴ τοῦ νέου ἔτους 1958 τρία κλιμάκια μὲ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, πλαισιούμενα ἀπὸ ὁλόδροσα χαριτωμένα θερμώτικα κορίτσια καὶ λεβέντικα παληκάρια, τῇ συνοδείᾳ τὸν θερμώτικων βιολίων καὶ λαούτων, ξεκίνησαν χαρούμενα, γιὰ νὰ ψάλλουν τὰ κάλλαντα σὲ κάθε σπιτί Δρυοπιδέων, εὐχόμενοι εὐτυχισμένο τὸν καινούργιο χρόνο.

Ὅλα τὰ σπιτία τοὺς ἐδέχοντο μὲ ἀληθινὸ ἐνθουσιασμό, ἐνῶ τὸν γεροντοτέρων τὰ μάτια ἐδάκρυναν ἀπὸ συγκίνηση, στὴν θύμῃ καὶ στὴν νοσταλγία τῆς ἰδιαιτέρας τὸν πατρίδος καὶ σὸ ξαναζωτάνεμα τὸν παιδικῶν τὸν χρόνων μαζὺ μὲ τὴν ἀνάμνησιν τὸν γονέων τὸν πὺ τοὺς ἐγαλοῦχσαν μὲ τὴν ἀγάπην πρὸς αὐτὴν καὶ οἱ ὅποιοι δὲν ὑπῆρχον στὴν ζωὴ σήμερον.

Σὲ κάθε σπιτί, μετὰ τὰ κάλλαντα καὶ τὴς εὐχῆς, ἐπρόσφεραν ὅλων τὸν εἶδων τὰ κεράσματα. ἐνῶ δὲν ξεχνούσαν νὰ βαρύνουν καὶ τὸ κουτί τοῦ κουμπάρου πὺ κᾶθε κλιμάκιον ἔφερε μαζὺ του, γνωρίζοντες ὅτι βοηθοῦν στὴν πραγματοποιοίησιν ἐνὸς ἔργου μεγάλου πολιτισμοῦ τὸ ὅποιον ἐκτελεῖ ἐφέτος ὁ Σύνδεσμός μας, σὸν χάρον τῆς Παναγίας Κανάλλας διὰ τῆς κατασκευῆς μεγάλης ὕδατοδεξαμενῆς.

Τὸ αὐτὸ ἐπανελήθη καὶ ἀνήμερα τῆς πρωτοχρονιάς, γιὰ νὰ μπορέσουν τὰ κλιμάκια νὰ μὴν ἀφίσουν κανένα Θερμώτικο σπιτί παραπονεμένο, ὅτι δὲν πέρασαν νὰ ποῦν τὰ κάλλαντα. Δυστυχῶς ὅμως δὲν τὸ κατάφεραν ἀπόλυτα, διότι ἔμειναν ἀρκετὰ σπιτία σὲ ὅποια δὲν πρόφθασαν νὰ πάνε.

Τὰ κορίτσια πὺ ἔλαβαν μέρος ἦσαν :

Κατίνα Αἰρ. Γκοῦμα.
Εὐφροσύνη Κ. Κεκκινογένη.
Ἀγγελικὴ Ἀντ. Γονιδάκη.
Φλώρα Ἰωάν. Λορεντζάκη.
Ἀγγελικὴ Στίνη.
Μαρία Γκοῦμα.
Αἰκατερίνη Μαρτινίου.
Κατίνα Γονιδάκη.
Μαργαρίτα Πατέστη.
Εἰρήνη Μῆλα.
Καλλιόπη Δημ. Ζαμπέτα.
Κούλα Δημ. Ζαμπέτα.
Μαρία Ἐμμ. Παπαμακαρίου.

Οἱ νέοι πὺ ἔλαβαν μέρος ἦσαν :

Στέφανος Βιτάλης.
Στέφ. Γκούμας.
Στέφανος Λορεντζάκης.
Δημήτριος Μαρτίνος (Γαλίφου).
Τὰ Θερμώτικα ὄργανα ἀποτε-
(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

ΕΜΒΟΛΙΑ

Στὴν στήλη αὐτὴ πὺ ἐγκαινιάσε ἡ ἐφημερίδα μας, νομίζουμε ἀπαραίτητο νὰ ποῦμε καὶ δύο λόγια γιὰ τὰ ἐμβόλια, ἔτσι ἐλπίζουμε ὅτι θὰ διαλύσουμε τὴν παρεξήγησιν πὺ ὑπάρχει ἀπέναντι σὸ ἱατρικὸ αὐτὸ ἀγαθὸ πὺ μᾶς χάρισε ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ ἐξελίξις γιὰ τὴν ἁμυνὰ μας στὶς ἀρρώστιας καὶ τὴς ἐπιδημίας.

Πρῶτ’ ὅπ’ ὅλα πρέπει νὰ ξέρουμε ὅτι τὰ ἐμβόλια δὲν ἔχουν θεραπευτικὸ σκοπὸ ἀλλὰ προληπτικὸ.

Ὅπως ἀσφαλῶς θὰ ξέρετε ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς παρουσιάζει σὲ πολλὰς ἀσθενείας, αὐτὸ πὺ λέμε ἀνοσία. Δηλαδή, ὅταν μιὰν ἀρρώστια μᾶς προσβάλλει τότε ὁ ὀργανισμὸς μας σχηματίζει ὠρίμαστες οὐσίες, πὺ τὴς χρησιμοποιοῖ γιὰ νὰ καταστρέψῃ τὰ μικρόβια πὺ προκαλοῦν αὐτὴν τὴν ἀρρώστια.

Ἐφ’ ὅσον τώρα ὁ ὀργανισμὸς μας μ’ αὐτὰ τὰ ὅπλα πὺ δημιουργεῖ, μπορεῖ νὰ νικήσῃ τὴν ἀρρώστια αὐτὴ, θὰ τὰ ἔχῃ καὶ στὴν λοιπὴ ζωὴ του. Ἐάν λοιπὸν τύχῃ μετὰ ἀπὸ χρόνια νὰ ξαναπροσβληθῶμε ἀπὸ τὴν ἴδια ἀρρώστια, τότε ὁ ὀργανισμὸς μας θὰ εἶναι προετοιμασμένος ἀπὸ τὴν πρώτην προσβολὴ καὶ ἡ δὲν θὰ ἀρρωστήσῃ καθόλου ἢ θὰ ἀρρωστήσῃ ἐλαφρά.

Τὰ ἐμβόλια ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοξικὰς οὐσίας πὺ ἐκκρίνονται ἀπὸ τὰ μικρόβια καὶ ἔχουν καταλλήλως ἐπεξεργασθῇ ἢ ἀπὸ ἐκασθενισμένα ἢ νεκρά μικρόβια.

Ὅταν λοιπὸν ἔμεῖς κάνουμε ἓνα ἐμβόλιον δὲν κάνουμε τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ προκαλοῦμε σὸν ὀργανισμὸ μας μιὰ πολὺ ἐλαφρὰ μορφὴ ἀρρώστια. Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπο ὅμως τοῦ διδουμε τὴν εὐκαιρία νὰ δημιουργήσῃ αὐτὴς τὴς ἀμυντικὰς οὐσίες, ὥστε σὲ περίπτωσιν πὺ θὰ προσβληθῇ ἀπὸ τὴν ἴδια ἀρρώστια πὺ ἀποτελεῖται καὶ τὸ ἐμβόλιον, νὰ μπορέσῃ νὰ τὴν καταπολεμήσῃ.

Πρὶν ὅμως τελειώσω τὸ κομμάτι αὐτὸ θεωροῦμε σκόπιμον νὰ ποῦμε καὶ λίγα λόγια γι’ αὐτοὺς πὺ τοὺς πᾶναι τὸ ἐμβόλιον καὶ γι’ αὐτοὺς πὺ δὲν παθαίνουν τίποτε.

Ὅσων τὸ χερί πρίζεται σημαίνει ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τοὺς δὲν ἦταν ἰσχυρὸς καὶ μὲ τὸ ἐμβόλιον ἔγινε, ἐνῶ ὅσων δὲν πορούσας τίποτε σημαίνει ὅτι ἦταν ἰσχυρὸς καὶ γρήγορα σκότωσε τὰ μικρόβια.

Πρέπει λοιπὸν ἀφοβα καὶ μὲ τὴν βέλγησιν μας νὰ κάνουμε διάφορα ἐμβόλια, γιατί μᾶς κάνουν ἰσχυροὺς καὶ ἀγρωτοὺς ἀπὸ τὴς διαφορὰς ἐπικίνδυνες ἀρρώστιας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικού Δραχ. 30—
Διά τὰ μέλη τοῦ
Συνδέσμου δωρεάν
Εσωτερικού Δολ. 6

Διαχειριστής

δ Ταμίας τοῦ Συνδέσμου

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ
6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Υπεύθυνος

ΧΑΡΙΚΛΑΒΙΑ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Πειραιῶς 43

Προϊστ. Τυπογρ. Κ. ΑΜΔΑΡΗΣ
Προέσις 7 Ἀθῆναι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Ἐν μέσῳ εὐρυτάτου ἐκλεκτοῦ κύκλου ἐτελέσθησαν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου (Μετοόβου—Μπουμπουλίνης) τὴν 21ην Δεκεμβρίου 1957, οἱ γάμοι τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰακώβου Στεφάνου Φίλιππα μετὰ τῆς δίδος Τιτίκας Ἰωάννου Μπιλιερᾶκη.

Τὰ «Θερμιώτικα Νέα» τοὺς εὐχονται τὸν βίον ἀνθόσπαρτον μέχρι βαθυτάτους γῆρατος.

Τὰς εὐχὰς τῶν διαβιβάζουν τὰ «Θερμιώτικα Νέα» καὶ πρὸς τοὺς ὠραίως τελέσαντας τοὺς γάμους τῶν.

Μιχαὴλ Κωνστ. Ζαμπέτα μετὰ τῆς δίδος Γιαννίτας Κεχαγιά εἰς Καλύβια Ἀσπρόπυργου.

Ἀλέξανδρον Φράγκου Γονιδάκη μετὰ τῆς δίδος Μαρίας Γεωργ. Φίλιππα, ἐν Ἀθῆναις.

Δημήτριον Γεωργ. Λαρεντζάκη μετὰ τῆς δίδος Ἀννας Κωνστ. Φίλιππα, ἐν Ἀθῆναις.

Στέλιον Κοσμᾶ Φίλιππα μετὰ τῆς δίδος Κοντοῦρας Ἰωάννου, Βάγγερ, ἐν Ἀθῆναις.

Ἀντώνιον Καραμάνον μετὰ τῆς δίδος Ἐλένης Μπιθᾶκη, ἐν Ἀθῆναις.

Εὐάγγελον Ἑμμ. Καλλιῶν μετὰ τῆς δίδος Πελαγίας Ἑμμ. Χίου, ἐν Δρουσιδί.

Κωνῖνον Γεωργ. Γονιδάκη μετὰ τῆς δίδος Μαρίας Ἑμμ. Μαρτίνο, ἐν Δρουσιδί.

Ἀντώνιον Καραμάνον μετὰ τῆς δίδος Ἐλένης Ἰωάννου Μπιτσάνη, ἐν Ἀθῆναις.

Βασίλειον Μπαξεβάνη μετὰ τῆς δίδος Μαρίας Λυμπερή Γονιδάκη.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΙΣ

Σπύρ Γεωργ. Λορέντζος, Αἰκατερίνη Μιχαὴλ Γονιδῆ, ἡρραβωνίσθησαν.

ΓΕΜΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Μαρία Βασίλ. Γεωργούλη ἔτεκεν θῆλυ εἰς Ἀμαρούσιον.

Ἡ κ. Βαγγελιώ Βαλοῦμου, τὸ γένος Δ. Γονιδάκη, ἔτεκεν δίδυμα ἄρρενα.

Ἡ κ. Ἀγγελικὴ Ἰακώβου Γιαννιδάκη ἔτεκεν ἄρρεν τὴν 24.12.57 καὶ ἔταξεν νὰ βαπτίσῃ αὐτὸ εἰς Παναγίαν Κανάλλαν μετὰ ἀνάδοχον οἰονδήποτε ἤθελε προσφερῆ εὐγενὴς πρὸς τοῦτο.

Ἡ κ. Ἀννεζῶ Γεωργ. Γονιδῆ ἔτεκεν ἄρρεν.

Ἡ κ. Ἀννα Μοσχοπαίδι, τὸ γένος Χατζάκη, ἔτεκεν ἄρρεν εἰς Edmondton (Καναδᾶ) ὀνομασθὲν Ἐλευθέριος.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Δημ. Γεωργ. Γονιδάκη ὀνομασθὲν Γεώργιος. Ἀνάδοχος ὁ κ. Γεωργ. Δημ. Γονιδάκης.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Ἀργυρίου Καφάσα, ὀνομασθὲν Μαρία. Ἀνάδοχοι ὁ Δημήτριος καὶ Εὐαγγελία Κοκκινογένη.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Ἑμμανουὴλ Μαυράκη ὀνομασθὲν Ἰωάννα. Ἀνάδοχος ὁ Ἀντώνιος Μαυράκης.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ Ἰωάννου Ἀθ. Στῆνι ὀνομασθὲν Ἀθανάσιος. Ἀνάδοχος ὁ Ἡρακλῆς Κουφόπουλος.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Κωνστ. Στεφάνου Καλλιῶς ἀπεβίωσε εἰς Καμίνια Πειραιῶς.

Ἰωάννης Νικ. Μαρτίνος ἀπεβίωσε εἰς Δρουσιδί.

Δημήτριος Πέτρου Φίλιππα (Καραμήτσος) ἀπεβίωσε ἐν Ἀθῆναις. Οὗτος ὑπῆρξεν σημαῖνον ἐργατοπατέρας, χρηματίας ἐπὶ 12 πλήρη ἔτη Πρόεδρος τῶν ἐργατῶν Κεραμοποιῶν καὶ Ἀγγειοπλαστῶν.

Διὰ τῶν ἀγώνων του ἐβελτίωσε τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐργατῶν, περιώρισε εἰς τὸ ὀκτώωρον τὸν χρόνον ἡμερησίας ἐργασίας τῶν καὶ ἐβελτίωσε τοὺς ὅρους ὑγιεινῆς τῆς ἐργασίας αὐτῶν. Προσέτι εἶναι μετὰ τῶν ἀγωνιστῶν οὔτινες ἐπέτυχον τὴν διοργάνωσιν τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου Ἑργατῶν Κεραμοποιῶν καὶ τῶν μερμηρῶν τῶν διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως αὐτῶν.

Τὰ «Θερμιώτικα Νέα» συλλυποῦνται τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀνω ἀποδημησάντων εἰς Κύριον εὐχόμενα παρηγορίαν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1958 ἐτελέσθη ἐτήσιον ὀρχηρατικὸν μνημόσυνον τοῦ Ἑμμ. Οἰκονομίδη.

ΔΩΡΕΑΙ

ὑπὲρ τῆς ἐπισκευῆς τῆς στέγης τῆς Ἐκκλησίας Παναγίας Κανάλλας

Ἀπὸ ἀνώνυμον δραχ. 100.

Ἀνώνυμος Θερμιώτης δραχ. 100.

Ἀπὸ μιὰ μικρὴ παρέα δραχ. 10.

Ἀπὸ δίδα Νίκ. Δελαβίνια δραχ. 100.

Ἀπὸ Κων. Ἰωάννην Ἀνδρέαν Λαρεντζάκη εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀνδρέα δραχ. 200.

Ἀπὸ κ. Δημ. καὶ Καν. Ἐλένη Τάτση δραχ. 250.

Ἀπὸ κ. Κωνστ. Στεφανῶν δρ. 50.

Ἀπὸ μίαν παρέαν τῆς 14-1-1958 δραχ. 120.

Ἀπὸ κ. Ἰωάννην Φίλιππα ἄποστείλαντα ἐκ Βόλου δραχ. 500.

ὑπὲρ τῆς ὕδροδεξαμενῆς Προσέφεραν ἰὰ κατωτέρω ποσά:

Ἡ κ. Φρόσω Νικ. Βενιῶ, τὸ γένος Ἀντωνίου Παπαγεωργίου, προσέφερεν δραχ. 300 ὑπὲρ τῶν ἐργῶν τῆς Παναγίας Κανάλλας, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς καὶ τῶν τέκνων τῆς.

Οἱ ἀδελφοὶ Δημήτριος, Πέτρος καὶ Μιχαὴλ Γεωργίου Ζαμπέτα προσέφεραν δραχ. 300 εἰς μνήμην τοῦ θεοῦ των Δημητρίου Φίλιππα (Καραμήτσος).

Νικόλαος Λεβαντῆς (Μπαζέρης) δραχ. 100.

Μαρία Νικ. Λεβαντῆ (Μπαζέρης) δραχ. 20.

Εὐάγγελος Ἀντ. Παπαγεωργίου δραχ. 25.

Ἀννίτα Μπέλλου δραχ. 25.

Ἑμμανουὴλ Μάρκ. Γκούμας 25.

Κωνστ. Μάρκ. Γκούμας δραχ. 25.

Ἰωάννης Δημ. Γκούμας δραχ. 25.

Μαρία Νικ. Νατσηνολάου 10.
Βασίλειος Γαϊτάνου Δελαβίνιας δραχ. 20.

Ἄννα Ἰωάννου Γκούμα δραχ. 25.

Ἀργυρὸ Κριαρὰ δραχ. 25.

Τάσος Βρανᾶς δραχ. 25.

Γεώργιος Γκούμας δραχ. 10.

Σταμάτιος Μαυράκης δραχ. 25.

Ἀγγελος Μπουρίτης δραχ. 25.

Μήτσος Μπουρίτης δραχ. 25.

Θεόδωρος Μπουρίτης δραχ. 25.

Καλλιόπη Κοκκινογένη δραχ. 15.

Ἀντώνιος Γεωργ. Παπαγεωργίου δραχ. 25.

Μιχαὴλ Δ. Γαργάκης δραχ. 25.

Σωτήριος Βάσος δραχ. 15.

Γεώργιος Ν. Μαρτίνος δραχ. 25.

Γεώργ. Θ. Λουλούδας δραχ. 25.

Νικόλ. Τατσόπουλος δραχ. 25.

Ἀντώνιος Ἰωαν. Μανώλικας δραχ. 25.

Γεώργ. Α. Γονιδάκης δραχ. 25.

Κ. Μιχαλῆς δραχ. 25.

Πέτρος Καλλῆλας δραχ. 25.

Ν. Φίλιππα δραχ. 15.

Δ. Κοκκινογένης δραχ. 15.

Ν. Δ. Γονιδῆς δραχ. 25.

Ἀθαν. Στῆνις δραχ. 25.

Εὐάγγ. Μαρτίνος δραχ. 25.

Καλλιόπη Βέρρου δραχ. 25.

Δημ. Ξενοφ. Γονιδῆς δραχ. 25.

Ἀντων. Μήλας δραχ. 25.

Μιχ. Κασοῦνης δραχ. 25.

Ἐπίσης ἀνὰ 5 δραχ. προσέφερον ἑκάστους τῶν κατωτέρω:

Καλλιόπη Δ. Μπουρίτη, Δημήτριος Κ. Μπουρίτης, Αἰκατερίνη Ἑμμ. Μαρτίνου, Κώστας Ζαμπέτας, Ἰωάννης Δ. Γονιδάκης, Νικόλαος Γκούμας, Ἑμμ. Κ. Παπαγεωργίου, Στέλιος Στῆνις, Παναγιώτης Γιόσας, Βασίλ. Μπισκιντζῆς, Γεώργ. Μπουρίτης, Δ. Φίλιππα, Φρ. Φίλιππα, Θεοδ. Γαργάκης, Ν. Τρεπας, Γεωργ. Καλλῆλας, Ἀργυρὸ Βυθούκλα, Ζαφ. Κοκκινογένης, Ζαφ. Γονιδάκης, Κ. Λαρεντζάκης, Ἑμμ. Παπαγεωργίου, Δ. Κοκκινογένης, Φρ. Τζιωτάκης, Αἰλῆ Γ. Γκούμα, Π. Γ. Γκούμας, Γεωργ. Γονιδάκης, Ἀντ. Γονιδάκης, Λυμπερῆς—Πιτέρης, Σ. Μαρτίνος, Γ. Ἑμμ. Κοκκινογένης, καὶ Ἰ. Λεβαντῆς.

Ἦτοι ἐν συνόλῳ δραχ. 165.

Γεώργιος Γαϊτάνου Δελαβίνιας δραχ. 75.

Γεώργιος Λαδάς δραχ. 20.

Παναγ. Γενεράλης δραχ. 75.

Ἑμμαν. Δημ. Κοκκινογένης δραχ. 75.

Μαρτίνος Χρ. καὶ Ματζώρος δραχ. 75.

Ἀνὰ δραχ. 50 προσέφεραν οἱ:

Ἀντων. Ἑμμ. Κοκκινογένης,

Αφρο Κοκκινογένης καὶ Σία. Κων.

Ἑμμ. Κοκκινογένης, Κωνστ. Βα-

σάλος, Ἀδελφοὶ Γκούμα, Ἑμμ. Δ.

Γκούμας.

Ἀνὰ δραχ. 25 προσέφεραν οἱ:

Ἰωάν. Φραγκ. Βέρος, Κωνστ.

Φραγκ. Βέρος, Φραγκ. Ἰωάν. Βέ-

ρος, Ἄννα Ἀνδρ. Λαρεντζάκη,

Λυμπερῆς Φίλιππα, Ἰωάννης

Γεωργ. Μπουρίτης, Νίκος Κωνστ.,

Πέτρος Γεωργ. Ζαμπέτας, Ἰωαν.

Δημ. Γαργάκης, Ἀδελφοὶ Τριδῆμα,

Ἀδελφοὶ Γεωργ. Γονιδῆ, Κωνστ.

Ἰωάν. Δελαβίνιας, Νικόλαος Δε-

λαβίνιας, Νικ. Γκούμας, Θεοδ.

Τσιρδῆμος, Ἀδελφοὶ Τσατῆρη,

Μαν. Παπαμακάριος, Βασ. Παπα-

μακάριος, Κωνστ. Παπαμακάριος,

Ἑμμ. Καρυστάκης, Ἰωάν. Πασᾶς,

Ἑμμαν. Ἀθανασάκης, Δημ. Νικο-

λετσόπουλος, Γεώργιος Τριδῆμας,

Φρ. Γ. Γονιδῆς, Γ. Φ. Τζιωτάκης.

Ἀνὰ δραχ. 5 προσέφεραν οἱ:

Νικ. Σταμ. Φραγκουλάκης, Ντ.

Λαρεντζάκης, Βία. Τσογὰδῆ, Ἀρ-

γυρὸ Κουτσιλιῶ, Εἰρήνη Μραβᾶ-

νος, Μαρία Τασοπούλου, Ἀντων.

Ζαμπέτας, Γεώργ. Παπαγεωργίου,

Σταμ. Παπαγεωργίου, Δημ. Φ. ρογ. γέλου Τσοῦρη.

Ἐπίσης προσέφερον.

Κωνστ. Μπέχης δραχ. 10.

Ἰωάν. Γονιδῆς δραχ. 10.

Βασίλ. Δελαβίνιας δραχ. 20.

Ἐπίσης ὁ Ἰωάννης Τσοῦσης προ-

σέφεραν δραχ. 30 εἰς μνήμην Εὐαγ-

γίου Τσοῦρη.

ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ

Κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων ἐνώπιον Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεπεμήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ἡ εἰδικότης τοῦ ΛΕΙΠΟΥΡΓΟΥ εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Ἰάκωβον Στεφ. Φίλιππα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

1) Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ παρακαλοῦμε τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ μᾶς εἰδοποιῶν ἐγκαιρῶς τὴν νέα διεύθυνσιν τους.

2) Ἡ ἐφημερίδα μας με εὐγνωμοσύνη καὶ εὐχαρίστησι δέχεται τὰς συνεργασίας τῶν ἀναγνώστων τῆς. Τὰ πρὸς δημοσίευσιν πρέπει νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένα καὶ νὰ ἔχουν τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφοντος, ἐπίσης νὰ εἶναι καθαρογραμμένα ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ χαρτιοῦ.

ΕΛΠΙΔΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

καὶ τώρα, χωρὶς καμμίαν ἐπιφύλαξιν, νὰ δηλώσω ὅτι νοιώθω λύπην, βλέποντας τὸ Γραφεῖον τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου μας—ὅστις εἶναι τὸ ἴνδαλμα ὅλων τῶν Δρουσιδῶν—νὰ ἔχη τὴν τύχην τοῦ ἐνοχλητικοῦ ἐπισκέπτου, μεταφερόμενον ἀπὸ τὴν μίαν συνοικίαν τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἄλλην, καὶ τὰ ἀρχεῖα, τὸν νὰ φιλοξενοῦνται εἰς τὰ σπιτία συμπολιτῶν μας. Δηλαδή, ἄλλοι οἱ παπᾶς κ' ἄλλοι τὰ ράσα του.

Ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ μέλη τοῦ ἀγαποῦν τὸν Σύνδεσμον—κι' αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τῆς προόδου του—ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ περάσαν ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν τοῦ πόστο, νοιώθουν κάποια ἐξέχωρη ἄδυναμیان διὰ τὸ τί θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον. Δηλαδή τοὺς τριβελίζει τὸ μυαλὸ ἡ ἰδέα τῆς διαρκείας αὐτῆς ταύτης τῆς ζωῆς του. Μετὰ τὰ λόγια αὐτὰ, δὲν θέλω νὰ εἶπω ὅτι βλέπω στὸ ἐγγὺς μέλλον τὴν χαλάρωσιν τῆς Συνδεσμικῆς συσπειρώσεως περὶ τῆς Πατριωτικῆς ἰδέας, ἀλλὰ τὸ φάσμα τῆς συναντήσεως χαλεπῶν ἡμερῶν, εἶναι ἕνας βαρὺς ἐφιάλτης διὰ τοὺς πρωτοπόρους τοῦ Συνδέσμου.

Νομίζω, ὅτι ἔφθασε ὁ καιρὸς, καὶ θὰ πρέπει ἡ ἰδέα ἐκείνη νὰ ἐνστερνισθῇ, καὶ τὸ ξεκίνημα νὰ ἀναληφθῇ ἀπὸ ἐπίλεκτα μέλη τοῦ Συνδέσμου, πρὸς σύντομον, πραγματοποιήσιν τῆς, διότι με ἐστὶν τὴν *Θερμιώτικην Γωνίαν* καὶ *Βωμόν* τὸν ἱερὸν βράχον τῆς Παναγίας Κανάλλας ὁ Σύνδεσμος θὰ ζῇ με μεγαλουργώντας, πρὸς δφέλος τῶν παροικιῶν καὶ τῆς γενεῖρας μας μεταμοσχεύοντας τὴν ἰδέαν τοῦ Πατριωτισμοῦ,

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣ

Βέρος, Κωνστ. Κουλούρης, Νικ. Νήνος, Γεωργ. Γονιδάκης, Ἀνδρέας Ν. Λαρεντζάκης, Κωνστ. Γεωργ. Φίλιππα, Κωνστ. Λαρεντζάκης, Φραγκ. Γονιδῆς, Μάριος Παρόδης, Ἰορδ. Τσακίρογλου, Δημ. Λελοῦλας, Γιατσόγλου, Αελοῦδας, Ζαφ. Λεβαντῆς, Φρόσω Δημ. Γονιδῆ, Κωνστ. Γονιδῆς, Σταμ. Μαρτίνος, Μιχ. Βέρος, Ἰωάν. Γ. Γονιδάκης, Παν. Παναγιωτόπουλος, Ἰωάν. Μαρτίνος.

Ἐπίσης προσέφερον.

Κωνστ. Μπέχης δραχ. 10.

Ἰωάν. Γονιδῆς δραχ. 10.

Βασίλ. Δελαβίνιας δραχ. 20.

Ἐπίσης ὁ Ἰωάννης Τσοῦσης προσέφεραν δραχ. 30 εἰς μνήμην Εὐαγ-

ΘΥΜΙΣΕΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

Βαρεία και χαμηλακατεβασμένα αργοπερνούσανε το μουντό-χρωμα πυκνούφασμένα σύννεφα, το χειμωνιάτικο έκείνο απόσπερο, πάνω από το νησί.

Τά κουβαλοῦσε ο πελαγίσιος αέρας—πού δλο και δυνάμωνε—πού λές και τῶχε μαζωμένα με κάποιο ζόρι, από αλλάργιους κι' άγνωστους τόπους. Και για τοῦτο ἡ θωρία τους ἔδειχνε πώς ἦτανε φορτωμένα με θυμούς και μπόρες, για τ' ἄθελο έκείνο ταξείδι τους.

Στά στριφογυρίσματα τους και στα θεαματικά αναδιπλώματα, νόμιζες πώς γυρεύανε κάποιο βολικό ἀποκούμπι.

Μά το ἀνεμοφύσημα δλο και τᾶσπρωνε, λές κ' ἤθελε νά στοιβάζει σέ θεώρατες οὐρανοταξίδευτες θεμωνιές.

Πολλές από τις στίβες τους ξεσέρνανε πάνω στις λοφοκορφές κι' άλλες σχιζόντανε στις ἀντένες των ἀνεμομύλων. Κι' ἔτσι ἀτίθασα ὀργώνανε τὸ οὐρανοσκέπασμα τοῦ νησιοῦ. Τ' ἀνεμοφύσημα π' ἀρχίζει νά γίνεται βουερό, σιτὸ κύλισμά του, μέσα από τις λαγκαδιές και τὰ ξάρτια των ἀνεμομύλων, μάργωνε κάθε ζωντανή ὑπαρξί. Ὡς πού ἦρθε ἡ νύχτα κι' ἄπλωσε τὸ πυκνὸ και βαθυσκοτεινό έκείνο πέπλο της, πού ἦτανε ἀπᾶραστο κι' ἀπὸ τῆς νυχτερίδας ἀκόμα τὸ μάτι. Στὸ κάθε βροντοκόπημα οἱ λοφοπλαγιές με τὸν ἀντιπαλὸ τους, λές και γιγαντώνανε τὸ θυμὸ τοῦ μπουρινιοῦ, π' ἔδερνε τὸ νησί. Οἱ ἀνάργιες πρωτοχονδροψιχάλες κυτοπούσανε πάνω στὸ γκρίζο καλντεριμὶ τῆς φειδόστρατης στρατᾶς, και τὸ κάνανε με τὸ ξέπλυμάτους, νά φαίνεται γυαλιστερό, μέσα στ' ἄεσφο ἀστραποβόλημα.

Και μέσα στὸ κουβεντολόι τοῦ καφενέ, τὸ ρυθμικὸ ρουφούσημα με τὸ γουργουριτὸ τοῦ ναργιλέ, και τὸ νωχελικὸ τοῦ κεχριμπαρένιου κομπολογιοῦ τὸ παιζιμο—ἀπὸ τοὺς προεστῶτες τοῦ χωριοῦ—ἀπαράλλαχτο κανονάρχισμα στὸ βουητὸ τοῦ αἰέρα, πού φυσομανοῦσε τώρα στοὺς στριφογυριστοὺς δρόμους και τὰ καταστέγια τοῦ χωριοῦ. Ὡστόσο, σὰν μουσαφίρης ἀπρόσμενος—τὸ ἀνεμοφύσημα—με τ' ἄεσφο μπᾶσιμό του ἀπὸ τῆς μισάνοιχτης πόρτας τοῦ καπηλιοῦ—π' ἔτριξε σιτὸ βίαιο ἀνοίξιμό της—ράπισε με τὸ μαργωμένο και ὕγρὸ ἀέρισμα του, τὰ ξαναμμένα πρόσωπα ἀπὸ τοὺς αἱμούς τοῦ κοκκινελιοῦ. Σάλεψε ἀνατριχιάρικα τὰ χαρτιά στὰ ράφια, και τρεμούλιασε τῆς φλόγας τῆς λάμπας του με τὸ μισοκαπνισμένο της γυαλί. Κι' ὁ μάγος ἄχρος τοῦ δοξαριοῦ και τὸ γλυκὸ και μελωδικὸ στὰ τέλια τοῦ λαγοῦ τοῦ δόνιομα, λές και μάργησε κι' αὐτὸ, σπυρς μάργησε κ' ἡ σκέψις τῆς συντροφιάς, ἀκούωντας τὸ πάλαιμα τῆς φύσης. Σοῦφρωσαν τὰ φρύδια, κι' ὁ νοὺς δοῦλεψε τὴν σκέψι για τὰ πλεοῦμένα, τὰ ρεμιζαρισμένα και τὰ ταξειδιάρικα, μέσα στὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα.

Τὸ ξέπλυμα τοῦ ἄχαμνοῦ χωριοῦ τὸ νεοσπαρμένο ἀπὸ τὸ νεροβρόχι. Τὸ μάρωμα των νεογέννητων κι' ὁ κίνδυνος για τὰ εἰστορίες τῆς γιαγιάς, γύρω ἀπὸ τὴν θालπωρή τοῦ μαγαλιοῦ, σκοπό τους εἶχανε τὸ ζύμωμα τοῦ χαραχτήρα με τὴν γεναιότητα τοῦ θάρρους και τὴν αὐτοπεποίθησι. Κι' οἱ Νεραίδες και οἱ δράκοι τὴν διδαχὴ τῆς ἐξακριβώσις τοῦ τόπου πού κρύβανε τὸν κίνδυνο. Μπορεῖ στοὺς ἀδύναμους—προ-

ἀκούμπισμα τοῦ πολυχρονιτῆ περραστικοῦ, με σύντροφο τὸ τρεμουλιαστὸ τοῦ λαδοφάνταρου πηγίσμα. Κ' ὕστερα τὸ ἀργὸ, τὸ προσεχτικὸ ποδοβολητὸ ἀπὸ τ' ἀκαλίβωτα γαϊδομούλαρα τοῦ ἀργοπορευμένου ζωτάρη—τὸ ρολοῖ τῆς στρατᾶς τοῦ χωριοῦ—με μοναδικὸ θάρρεμα τοῦ σοκακιοῦ, τ' ἀδύναμο φέγγισμα τοῦ φεγγίτη με τὸ θαμπωμένο τζάμι ἀπὸ τὴν θालπωρή τοῦ μαγαλιοῦ, τὸ τριγυρισμένο ἀπὸ τὴν βεγγέρα τῆς λυγερόκορης γειτονοπούλας. Πούχε βιασμένο τὸ κουβεντολόι, ἀπὸ τοὺς θαρρετοὺς τῆς συντροφιάς, για τὸ τράβηγμα τῆς σκέψης, μακρὰ ἀπὸ τὸ πάλαιμα τῆς φύσης. Και τ' ἀφράτα ἀμύγδαλα, τὰ ξερά σύκα, κ' ἡ μπιτιλία με τὴν αἰκὴ, τὸ δέσιμο τῆς κουβέντας. Κ' ἡ μᾶνα μπροστὰ στ' ἅγια εἰκονίσματα με τὸ θυμιατήρι και τ' ἀναμμένο κερι τῆς Λαμπρῆς, ταξειδεύει νοητὰ, στὰν ξενότοπο και τὴν πλατεία θάλασσα, πού τ' ἀγαπημένο της παιδί, τὴν ὥρα κεινῆ, πᾶσχιζε για τὴν ζωή. Μά ἡ γιαγιά με παραμύθια βόλευε τὰ ἔγγονάκια της ὡς πού νάρθη ὁ ὕπνος ν' ἀπλώσει στὰ βλέφαρά τους τὸ γλυκὸ τοῦ χαΐδι.

Ἄν με τοῦτα τὰ σημειώματα κουράζω τὸν ἀναγνώστη πού ναι στ' ἀνθισμα τῆς νιότης του, και μάλιστα σ' ἐποχὴ τοῦ τοῦ χωριοῦ του οἱ δρόμοι και τὰ οπίτια ἡλεκτροφωτίζονται, με τὸ νερὸ στὴν μπασιά τους ζητᾶ τὸ συμπάθειο.

Ὡστόσο ὅμως, νομίζω ὅτι δὲν θὰ πρέπει νά τραβᾶ τὴν ματιά του μακρὰ ἀπὸ τὰ γραμμένα, πού λένε για τὴν ἐποχὴς ἐκείνης, πού τὸ λαδοφάνταρο κι' ὁ ταμπλιάρικος λύχνος κουράζε τὰ μάτια φέρνοντας τὴν νύστα κ' οἱ σταλαγματιές τοῦ νεροῦ στὸν Τούρακα κάνανε καρτερικὸ τὸ γέμισμα τῆς στάμνας. Τῆς ζωῆς τὸ ποτάμι κυλά, κι' ἀφοῦ ἡ ζήση μας παλεύει στὰ στριφογυρίσματα του, θὰ πρέπει νάχοῦμε κι' ἀναμνήσεις. Και γιατὸ οὐ καίποιο σπάθισμα τῆς θύμησης σχιζεται σὰν ἀπὸ ἀστραπὴ τὸ σύννεφο τῆς μνήμης, και φανερώνει τὰ καταχωνιασμένα ἀπομεινάρια τῆς ἡλισίας, πού μετροῦσε τὰ χρόνια της στὰ χειροδᾶκτυλα.

Ἵσως νὰ νομισθῶ σὰν ἄνθρωπος πού δὲν τοῦ εἶναι μπορετὸ τὸ ἀλλαγμά του ἀπὸ τὸ παλιὸ του καλοῦπι, και τὶς παραλλαγές τῆς ζήσης, τίς βλέπω σὰν φυλλορόϊμα τῆς νοοτροπίας ἐκείνης, πού τὸ χρονοπέρασμα ἀκουπίζει. Ὁχι! Γιατὶ σκοπὸς μου εἶναι, νά βάλω κι' ἐγὼ ἕνα ἄγκωνάρι στὸ γερὸ θεμέλιωμα τῆς ἀγάπης, πρὸς τὴν ιδέα ἐκείνη, πού ἔκανε τὸ λαὸ μάς νά παλέψῃ και νά σταθῇ ὁλόρθος.

Τώρα ἂν μ' ἄρσειε νά διαλέγω συνήθειες και παραδόσεις τοῦ τόπου μου, πού καίποιο σκοπὸ εἶχανε στὸ πλάσιμο τοῦ ἥθους, και στὸ γράψιμο νά τὰ μεπερδῶ με περιστάτικα πού ἔζησα σ', αὐτὸ φταίει ἡ γλυκεία νοσταλγία.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ γραμμένα, μᾶς λένε, πὼς οἱ πειρατές τῆς ἀσπρῆς θάλασσας, βρισκανε για τὰ σκληροβόλᾶρα τὸ πιδ φτηνὸ ἐμπόρευμα, τὸ κορμὶ τοῦ νησιώτη. Και γι' αὐτὸ τὰ παραμύθια κι' οἱ ἱστορίες τῆς γιαγιάς, γύρω ἀπὸ τὴν θालπωρή τοῦ μαγαλιοῦ, σκοπό τους εἶχανε τὸ ζύμωμα τοῦ χαραχτήρα με τὴν γεναιότητα τοῦ θάρρους και τὴν αὐτοπεποίθησι. Κι' οἱ Νεραίδες και οἱ δράκοι τὴν διδαχὴ τῆς ἐξακριβώσις τοῦ τόπου πού κρύβανε τὸν κίνδυνο. Μπορεῖ στοὺς ἀδύναμους—προ-

ΔΡΥΟΠΙΔΕΥΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΙΣΕΛΘΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΕΛΛΗΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἔτσι ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀποσπάσματος ἀξιωματικὸς δὲν ἐθορυβήθη οὔτε ἀνέστειλε τὴν προχώρησι τῶν ἐρίππων του, πρᾶγμα πού θὰ ἐξέθετε σὲ περιπέτειες σοβαρότερες ἴσως ἐκείνης στὴν ὁποία εἶχε περιπλεχθῇ, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχε εἰδοποιηθῇ ὅτι τὰ στρατιωτικὰ τμήματα θὰ καταυλίζοντο τὴν νύκτα τῆς 26ης πρὸς τὴν 27ην ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι. Ἐχρησιμοποίησε λοιπὸν ὁ ὑπομοίραρχος ἕνα τουρκομαθῆ ὑπαξιωματικὸν τοῦ διὰ νὰ εἴπῃ στὸ Τούρκο περιπολάρχη ὅτι ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ διανυκτερεύσῃ στὴν πόλι διὰ λόγους ὑπηρεσίας. Ἐζήτησε μάλιστα και ἕνα Τούρκο χωροφύλακα νὰ τὸν ὀδηγήσῃ στὸ κέντρο «Ὀλυμπος—Παλάς».

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιγγραφῶν οἱ ἀλησμόνητες ἐκείνης στιγμὲς διὰ τοὺς ὀλίγους γενναίους ἄνδρας τῆς χωροφυλακῆς, πού βρέθηκαν με τὶς συνθήκες αὐτὲς ἀνάμεσα εἰς ἕνα τόσο ἐχθρικὸ δι' αὐτοὺς περβάλλον. Καί ἐπεὶ δὴ σὲ παρόμοιες περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπονται ἀμφιταλαντεύσεις, τὸ ἀπόσπασμα κατηντήθη στὸ τουρκικὸ ἀστυνομικὸν τμήμα τοῦ Τόπ Χανέ, ἀπὸ ὅπου παρέλαβε δύο «τζενταρμάδες», οἱ ὁποῖοι παρεχωρήθησαν προθύμως ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἀστυνομίους. Οἱ δύο Τούρκοι αὐτοφύλακες ὀδήγησαν κατόπιν τοὺς χωροφύλακες τοῦ ἀποσπάσματος στὸ Μάλπα-Χανί, ὅπου διενυκτέρευσαν. Ὁ ὑπομοίραρχος ὅμως, ἀκολουθώντας τὴν Ἐγνατία ὁδὸ, εἰσῆρχετο θριαμβευτικὰ, στὸ «Ὀλυμπος—Παλάς».

Ἀλλὰ πρὶν ἀκόμη προχωρήσουν οἱ ἄνδρες ἐφάνη ὅτι πολυάριθμοι «ζωνοράδες» Τούρκοι θαμώνες τῶν περὶ τὸ Τόπ-Χανέ καφενείων ἔδειξαν προθέσεις νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων χωροφυλάκων, ἀνεχαιτίσθησαν ὅμως ἀπὸ τοὺς σωφρωνεστέρους. Ἀκόμη και μερικοὶ κυκλοφοροῦντες Ἰσραηλίται ἐδείξαν ἐκπληξιν στὴν ἐμφάνισι τοῦ ἑλληνικοῦ ἀποσπάσματος στὴν κεντρικώτερη ὁδὸ τῆς πόλεως. Ἦταν δὲ τόσο ἡ ἐκπληξίς και ἡ ἀπορία συγγόνων τῶν πολιτῶν ὥστε πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους συνεκιντρώθησαν ἔξω ἀπὸ τὸ «Ὀλυμπος Παλάς», ὅπου εἰσῆλθε στὸ μετὰξὺ ὁ ὑπομοίραρχος Μανωλίδης και περιεργάζοντο πίσω ἀπὸ τὶς τζαμαρίες με περιέργειαν τὸν Ἑλληνα ἀξιωματικὸ, διὰ νὰ πειθοῦν ὅτι πράγματι εὐρίσκετο μέσα στὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης. Ἰδιαιτέρως περιέργου ἐφάνησαν οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ ὁποῖοι εἶχαν διδαχθῇ πὼς ἡ Θεσσαλονίκη ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ γινόταν... αὐστριακὴ κτῆσις.

Η ΕΚΠΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Ἐκτὸς δὲν ὑπῆρξε μικρότερη ἡ ἐκπληξίς τῶν εὐρισκομένων κατὸ

σωρινά—νὰ γεννοῦσαν τὸ συναίσθημα τοῦ φόβου, ἀλλὰ στὸ χνότισμά τους μ' αὐτοὺς ποῦχανε ψυχικὸ δυναμισμό. σιγὰ—σιγὰ τοὺς θόρρεε και τοὺς ἀνδρείωνε. Κι' ἔτσι ὁ νοὺς τοῦ παιδιοῦ διεγείρετο, τὸ σθένος τοῦ νιοῦ γιγαντωνότανε, και με παλληκτορικὰ κι' ἀψηφισιὰ στὸ θάνατο πᾶσχιζε νὰ ξεπεράσῃ τὸν ἀνδρειωμένο τοῦ παραμυθιοῦ, ὑπερασπίζοντας ὅτι ἦτανε δικὸ του.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣ
(Συνεχίζεται)

τὴν ὥρα ἐκείνη ἐντὸς τοῦ «Ὀλυμπος Παλάς» εὐρωπαίων δημοσιογράφων μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ κ. Πράξις τῶν «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου και ὁ κ. Βέμπερ ἀπεσταλμένος γαλλικῶν ἐφημερίδων. Ἐκεῖ εὐρίσκοιτο ἐπίσης και ὁ Ἑλλήν ἀρχιτέκτων Θεσσαλονίκης κ. Ἀπόστολος Γρσικός και ὁ διευθυντῆς τοῦ «Ὀλυμπος Παλάς» κ. Κωνστ. Τσώμος, οἱ ὁποῖοι ἐπλησίασαν περὶχαρεῖς τὴν Ἑλληνα ὑπομοίραρχον, ἐνῶ ὁ δημοσιογράφος κ. Πράξις ἐζήτη ἀπὸ ἐκεῖνον πληροφορίας ἐπὶ τῶν κινήσεων τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων τις ὁποῖες πληροφορίες και ἐσπευσε νὰ τηλεγραφήσῃ στὴν ἐφημερίδα του. Ἀπὸ τὴν συνάντησι ἀκριβῶς αὐτὴν προῆλθε και ἡ εἰδησις στὸν εὐρωπαϊκὸ Τύπο, ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη κατελήφθη τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Η ΤΙΜΗ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΗΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Συνεπῶς ἡ τιμὴ ἀνήκει, χάρις στὴ μοιραία σύμπτωσι, στὸν ἀξιωματικὸ τῆς χωροφυλακῆς κ. Κωνστ. Μανωλίδη και τοὺς ἐρίππους του. Διότι ἄλλοι πλὴν τῶν ἐπιτελῶν Β. Δούσανη και Ἰωάν. Μεταξά οἱ ὁποῖοι περὶ τὰ μεσάνυκτα τῆς 26ης ὑπέγραψαν τὸ πρωτόκολλον τῆς παραδόσεως τῆς Θεσσαλονίκης μέσα στὴν πόλι, δὲν εἶχον εἰσέλθει πρὶν ἀπὸ τὶς πρωτῆς ὥρες τῆς 27ης. Διότι μόνον τὸ ζήμερωμα τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ πρωτεύουσα τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἐκαλύπτετο με τὰ ἐθνικὰ χρώματα τῆς κυανολεύκου, ὅταν οἱ τοσλιάδες και οἱ φαντᾶροι μᾶς ἐξεχόνοντο σις συνοικίες τῆς θριαμβευταί.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΓΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΝΑΛΛΑΣ

Πρωτοβουλία τῶν κ. κ. Στεφάνου Φίλιππα, Στρατηγοῦ Ἀεροπορίας, Ἰωάννου Φραγκουλάκη, Ἐργοστασιάρχου Ἀιτωλῶν Κοκκινογένη Ἐργοστασιάρη, και Σταμ. Κ. Δελαβίνια Ἡλεκτρολόγου—Μηχανικοῦ θὰ ἐπικελευσθῇ ἡ στέγη τῆς ἐν Κένθω Ἐκκλησίας Παναγίας Κανάλλας.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὴν ἀπαιτηθεσμένην δαπάνην, παρακαλοῦνται νὰ ἀποστέλλωσι τὰς δωρεάς των εἰς τὸν κ. Ἀντώνιον Ἐμμαν. Κοκκινόγεννη, Ἀγίας Τριάδος Τρίμη—Βοτανικὸν τηλ. 593,278 ἢ εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Φραγκουλάκη, Χαλκιδικῆς και Κισσάνδρας, Βοτανικόν, 593,675 ἢ τέλος εἰς τὸν κ. Στέφανον Φίλιππαν, Χοροκόπου και Δημοσθένους 33 Καλλιθέα τηλ. 96,550.

ΕΥΧΕΣ

Εἰς τοὺς εὐτυχισμένους νεονύμους Ἰάκωβον και Τίτικα Φίλιππου εὐχόμεθα ὁλοψύχως βίον ἀνέφελον.

Γεώργιος—Ρίτσα

Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους τῶν ἀγαπητῶν μας Ἰάκωβον και Τίτικα Φίλιππου εὐχόμεθα ἔγκαρδίας τὸν βίον ἀνιθόσπορτον. (Οἰκονόμεια Σταμάτη Δελαβίνια)

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΤΗΝ 1^{ΗΝ} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1958

ΗΜΕΡΑΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΩΡΑΝ 10 Μ.Μ.

Δίδεται εἰς τὸ ἐστιατόριον "ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ",
Δώρου 6 καὶ Βερανζέρου (Ὁμόνοια) ὁ ἐτήσιος
ἀποκρηγάτικος χορὸς τοῦ Συνδέσμου μας

ΤΙΜΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΔΡΑΧ. 35

ΧΟΡΟΣ - ΓΕΛΙΟ - ΧΑΡΑ - ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΜΕΧΡΙ ΠΡΩΪΑΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΚΟΤΙΓΙΟΝ ΚΑΙ ΣΕΡΠΑΝΤΙΝΕΣ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΟΛΥΜΕΛΗΣ ΚΑΙ ΜΠΡΙΟΖΑ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΒΙΟΛΙΑ ΚΑΙ ΓΚΑΪΝΤΑ
ΛΑΧΕΙΟ ΠΡΩΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ

Τὰ κατωτέρω θὰ συμβάλουν ὅπωςδὴποτε
στὴν ἐπιτυχία τοῦ ἐφετεινοῦ χοροῦ ποὺ θ' ἀφή-
σῃ ἐποχὴν.

1) Ἀνοίγομεν πρῶτοι τὸ Τριῶδιον μὲ τὸν
χορόν μας. Τὰ μεσάνυχτα θὰ σβύσουν τὰ φῶτα
καὶ θὰ χαιρετισθῇ ἡ εἴσοδος τοῦ Καρναβαλίου

2) Ἡ αἵθουσα ἐξαιρετικὰ εὐρύχωρη θὰ ἱκα-
νοποιήσῃ τοὺς πάντας, Δρυοπιδεῖς καὶ φίλους
αὐτῶν ποὺ θὰ ἔλθουν

3) Ἡ τοποθεσία τοῦ ἐστιατορίου «ΕΛΛΗ-
ΝΙΚΟΝ» εἶναι τέτοια ὥστε ὅλοι νὰ ἀποφύγουν
τὶς συγκοινωνιακὰς ταλαιπωρίες καὶ τὰ πρόσθε-
τα ἐξοδα

4) Τιμοκατάλογος ἐστιατορίου λίαν προ-
σιτός

Εἰσιτήρια θὰ πωλοῦνται ἀπὸ σήμερον εἰς
τὸ Καφενεῖον ἢ «Κύθνος» Ἀγγελέτου — Βρετ-
τοῦ — Μπάκα Πειραιῶς 44 καὶ εἰς τὸ Παντοπω-
λεῖον Ἑμμ. Παπαμακαρίου Ἱερὰ Ὁδὸς καὶ Σπ.
Πάτση, ὡς καὶ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑστιατορίου
«Ἑλληνικὸν» κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ χοροῦ.

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΨΗ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΟΡΟ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Τὰ ἔσοδα θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν ὁ-
δατοδεξαμενῆς εἰς τὸν χώρον τῆς Παναγίας
Κανάλλας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΤΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς
συμπatriώτας μας : 1) Νικόλαον
Δεσπότην (ἑμπορὸν), δωρήσαντα
23 μ. διαδρομὸς ἐκλεκτῆς ποιό-
τητος εἰς τὸν ἱ. ναὸν τῶν Ἀγ. Ἀ-
ποστόλων Δρυοπίδος, 2) Ἀντων.
Ἑμμαν. Μήλαν, δωρήσαντα 33
μ. πλακάκια, διὰ τὴν πλακόστρω-
σιν τοῦ Γραφείου τοῦ Μητροπο-
λιτικοῦ μας ναοῦ, 3) Γεώργιον
Δημ. Παρεντζάκη, δωρήσαντα 2.
000 τοῦβλα διὰ τὴν ἀνακαίνισιν
τοῦ ἰδίου Γραφείου καὶ 4) Νικό-
λαον Κωνῖνου Γονιδάκη, δωρή-
σαντα 4 τοσουβάλια τοιμέντο διὰ
τὸν αὐτὸν σκοπὸν, εὐχαριστοῦμεν
καὶ συγχαίρομεν θερμῶς, εὐχομε-
νοι ὅπως ὁ Κύριος χαρίξῃ εἰς αὐ-
τοὺς πλοῦσια τὰ ἐλέη του καὶ
τὴν εὐλογίαν του.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ φέρομεν εἰς γνῶ-
σιν τῶν ἀπανταχοῦ Δρυοπιδέων
ὅτι, ὁ ναὸς τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων
καὶ Ἀγ. Ἀννης ἔχει μεγάλας ἐλ-
λείψεις ὥστε νὰ εἶναι ἀπαραίτη-
τος ἡ βοήθεια ὅλων μας. Ἐχει
δηλαδή ἀνάγκη : 1) Δεσποτικοῦ
Θρόνου, ἐκ μαρμάρου, 2) Λαβά-
ρων, 3) Ἱερῶν ἀμφίων, πενθίμων
(Μ. Τεσσαρακοσιῆς) καὶ ἐορτα-
σίμων, 4) Ἡ ἄστοχος κάλυψις
τοῦ ἐξαιρετικοῦ πατιτοῦ μαρμά-
ρου τοῦ ἐξωτερικοῦ τοῦ ναοῦ δι'
ὕδροχρωματισμοῦ ἔγινεν αἰτία
ὥστε, νὰ φαίνεται ὁ ναὸς τὸ σιο-
λίδι τοῦ χωριοῦ, ὡς ἀν κούρελο-
φόρεμα, καθ' ὅτι εἰς πλείστα ση-
μεῖα ἔχει μαδῆσει. Χρεάζεται
λοιπὸν γνωμάτευσις ἐδικῶν καὶ
οἰκονομικῆ ἐνίσχυσις διὰ τὴν ἐπα-
νόρθωσιν τοῦ σφάλματος καὶ τὸν
ὀριστικὸν ἐξωραϊσμόν τοῦ ἱεροῦ
μας ναοῦ.

Πάντα ταῦτα, ὡς εἶναι εὐνόη-
τον, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτε-
υχθῶν ἐκ τῶν πενιχρῶν ἐσόδων
τοῦ ἰδίου τοῦ ναοῦ καί, διὰ τοῦ-
το, ἐπικαλούμεθα τὴν βοήθειαν
ὅλων τῶν συμπatriωτῶν μας, εἰς
τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τῶν ἐν Ἑλλά-
δι εὐρισκομένων ὅπως ἀναλάβουν
καὶ ἀποφασίσουν νὰ ἐνισχύσουν
ἠθικῶς τε καὶ οἰκονομικῶς, διὰ
τὴν ἐπίτευξιν αὐτῶν.

Ἐντὸς τοῦ ἱ. Ναοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁ-
ποῖος εἶναι καὶ τὸ καμάρι τῶν
Δρυοπιδέων καὶ τὸ στολίδι
τῆς Δρυοπίδος, ἀπετάξαμεν τὸν
Σατανὰ καὶ ἐγίναμεν τείνα τοῦ
Θεοῦ, ἐντὸς αὐτοῦ διὰ πρῶτην,
ἀλλὰ καὶ διὰ πολλοστὴν φορὰν
ἐννοιώσαμεν τὴν ψυχὴν μας νὰ
γαληνεύῃ καὶ τὸ πνεῦμα μας νὰ
ἐνδυναμῶνεται μὲ τὴν ἀκρόασιν
τῶν ἱ. ἀκολουθειῶν καὶ τῶν ἱ. Μυ-
στηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ
τώρα θὰ ἀκούωμεν τὸ «Ἀγίασον
τοὺς ἀγαπῶντας τὴν ὑπέρειπαι
τοῦ οἴκου σου» καὶ θὰ νοιώθω-
μεν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, διότι
ἐπιτελοῦσιν ἔργον ἱερὸν καὶ θε-
ᾶρεστον.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι, τὰ ὀλίκα
ἀγαθὰ χαρίζε εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς
ἵνα, διὰ τῆς καλῆς διαχειρίσεως
αὐτῶν ἐπιτύχωμεν τὴν κληρονο-
μίαν τοῦ Οὐρανίου, Πνευματικῆς
καὶ Ἀτελευτήτου Αὐτοῦ Βασι-
λείας ὅς σπεύδωμεν πάντοτε εἰς
τὰς τοιαύτας ἐπικλήσεις μὲ τὴν
πεποίθησιν ὅτι, ἡ εἰρήνη καὶ πᾶ-

σα δῶσις ἀγαθῆ καὶ δώρημα τέλει-
ον ἀνῶθεν ἐπὶ καταβαίνειν ἐκ τοῦ
Πατρὸς τῶν Φῶτων. Ταῦτα δε
εὐχομαι νὰ χαρίξῃ πλουσίως καὶ
εἰς ὅλους ὑμᾶς.

Μετ' εὐχῶν
Ἱερεὺς

ΕΥΑΓΓ. ΒΑΡΘΟΛ. ΜΑΡΤΙΝΟΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Με εὐχαριστήριον φέρομεν εἰς
γνώσιν τῶν ἀναγνωστῶν μας ὅτι
οἱ συμπatriῶται μας Ἰωάννης Δ'
Κοκκινογένης καὶ Κωνστ. Σταμ-
βιτάλης, ἐσπευσαν πρῶτοι νὰ φυ-
τεύσουν 80 ρίζες ἑλῆς ὀρμησθεν.
Τες ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Προέ-
δρου τῆς Κοινότητος Δρυοπίδος.
Τὰ «Θερμιώτικα Νέα» εὐχονται
νὰ μιμηθῶν ἅπαντες τὸ παρά-
δειγμα τῶν.

ΤΑ ΚΑΛΛΑΝΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λοῦντο ἀπὸ τοὺς :

Παναγιώτης Παπανικολάου (βι-
ολί).

Μαρκούλας Φιλιππίου (λαού-
το).

Ἰάκωβος Ἀντωνίου Γιαννιτοῦ-
νης (βιολί).

Φραγκὸς Κωνστ. Τζιωτάκης (βι-
ολί).

Νικόλαος Γεωργ. Φιλίππου (σαν-
τούρι).

Γεωργίος Μαρτίνος (βιολί).

Ἀλεξάνδρος Λελοῦδας (λαού-
το).

Ὅλοι οἱ ὀργανοπαῖκτες προσέ-
φεραν τὶς ἀντιστοιχῆς πρὸς τὴν
ἀπασχολοῦν τῶν ἀμοιβῶν, ὑπὲρ
τῆς κατασκευῆς ὁδοτοδεξαμενῆς
εἰς τὸν χώρον τῆς Παναγίας Κα-
νάλλας.

Τὰ ἀποτελέσματά τῶν εἰσπρα-
ξεῶν ἀπὸ τὰ καλλάντα ὑπερέβη-
σαν παντὸς ἄλλου ἐτους εἰσπρα-
ξιν.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Κι' ἐφετος ἡ πώλησις τοῦ ἡμε-
ρολογίου τοῦ Συνδέσμου εἶχε ἐ-
πιτυχία.

Ἡ πρωτοτυπία του καὶ ἡ καλὴ
του ἐμφάνισις τὸ ἔκαναν εὐπρόσ-
δεκτο παντί.

Εἰς τὴν διανομὴν ἐκτὸς τῶν με-
λῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἐρο-
ήθησαν, εὐγενῶς προσφερθέντες,
διὰ τῆς διαθέσεως τῶν αὐτοκινη-
τῶν τῶν οἱ κ. κ. Ἀχιλλεὺς Ἀγ-
γελίδης, Γεώργιος Σπύρου Βέρ-
ρος, Σταμάτιος Δελαβινίας, Χρί-
στος Μαρτίνος, Δημήτριος Κοκ-
κινογένης καὶ Ἀντωνίος Κοκκινο-
γένης.

Ἐπίσης ἐβοήθησαν πολὺ διὰ
τῆς εὐγενοῦς προσωπικῆς συνδρο-
μῆς τῶν οἱ κ. κ. Σπύρος Γούνης,
Πέτρος Παπαμακαρίου, καὶ Μα-
ρία Ψαρρά.

Ἰδιαιτέρου ἐπαίνου ἀξίζει ἡ
Κα Μαρία Δημ. Γκούμα, διότι
μόνη κατόρθωσε νὰ πώλῃ 200
πιάτα — ἡμερολόγια, διαθεσασα
συνάμα ἐξ ἰδίων τὰ ἐξοδα κινή-
σεώς τῆς.

Ἀπαντᾷ τοὺς συνδραμόντας τὸ
ἔργον τῶν καλλάντων, καὶ τῆς
διαθέσεως τοῦ ἡμερολογίου, τὸ
Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐχαρι-
στεῖ θερμῶς καὶ εὐχεταὶ ἡ εὐλο-
γία τῆς Παναγίας Κανάλλας νὰ
εἶναι μετ' αὐτῶν.

ANNA ΠΑΠΑΜΑΚΑΡΙΟΥ

ΚΟΜΜΩΤΡΙΑ

Ἄρτι ἀφίχθεῖσα ἐκ Παρισίων
Δέχεται εἰς τὸ Κομμωτήριόν τῆς Ἱερὰ Ὁδὸς 67